

පරිච්ඡේදයක අවසානය

තවත් ජනාධිපතිවරණයක් පමණක් නොවු නිලවරණයක් අවසන් වී ඇත. මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා අති විශිෂ්ට ජයග්‍රහණයක් අත්කරගෙන තවත් අවුරුදු හයක් සඳහා ජනාධිපති ලෙස කටයුතු කිරීමට වරම් ලබා ඇත. එහෙත් තවමත් ජනාධිපතිවරණය පිළිබඳ සියලු කටයුතු අවසන් යැයි කිව නො හැකි ය. සරත් ෆොන්සේකා ජනාධිපතිවරණයෙහි දී ජනතාව දී ඇති තීන්දුව නො පිළිගනියි. එකාධිපතිවාදී මනසක් ඇති ඔහු ජනතා තීන්දුවක් නොපිළිගැනීම පුදුමයට කරුණක් නො වේ. එහි දී ඔහුට ජ වි පෙරමුණේ ද සම්පූර්ණ සහාය ලැබෙනු ඇත. සරත් ෆොන්සේකාටත් ජ වි පෙටත් ජනතා තීන්දු යනු තම තමන්ගේ තීන්දු මිස අනෙකක් නො වේ. ජනාධිපතිවරණයේ දී විපක්ෂයට හා අනෙක් විපාතික බලවේගවලට (අනුර දිසානායකගේ දේශපාලන නායකත්වය යටතේ ජ වි පෙ ද දැන් විපාතික බලවේගයකි.) අරමුණු තුනක් විය. එකක් ඊනියා සාක්ෂි එකතු කරගනිමින් මහින්ද රාජපක්ෂ, ගෝඨාභය රාජපක්ෂ, ශ්‍රීනිදා සිල්වා, ප්‍රසන්න සිල්වා මහත්වරුන් ඇතුළු කිහිප දෙනෙකු යටත්විජිතවාදීන්ගේ යුද්ධාධිකරණ දංගෙඩියට යැවීම ය. දෙවැන්න ජ වි පෙ ඔස්සේ රටේ අවුල් ඇතිකර හැකිනම් මහින්ද රාජපක්ෂ මහතාගේ ජයග්‍රහණය වැළැක්වීම හා එසේ වැළැක්වීමට නොහැකි වුවහොත් රට අරාජික කිරීමට උත්සාහ කිරීම ය. ජ වි පෙ නායකයකු වූ විජිත භේරත් සහ පිරිසක් ඊනියා ජනද මංකොල්ලයක් වැළැක්වීමට යැයි කියමින් ජනාධිපතිවරණය දිනේ උතුර බලා ගියේ මෙහි එක් පියවරක් ලෙස බව පැහැදිලි ය. තුන්වැනි අරමුණ වූයේ සම්බන්ධත් මාර්ගයෙන් ඊනියා ස්වයංනිර්ණය අයිතිය ආදී නන්දිකඩාල් කලපුවේ දී මරා දමනු ලැබූ සංකල්ප නැවතත් ගොඩගැනීම හා එ ඔස්සේ දෙවැනි ප්‍රභාකරන් කෙනකු බිහිකිරීම ය.

ජනාධිපතිවරණය අවසන් වීමටත් පෙර සිතමත් ලේකසයිඩ් (ට්‍රාන්ස් එෂියා) හෝටලයේ කාමර සියයකට පමණ ගිය සරත් ෆොන්සේකා රනිල් අනුර දිසානායක සම්බන්ධත් මංගල හකිම් ෆොන්සේකාගේ ඊනියා ආරක්ෂක හටයත්, පවුලේ උදව්‍ය ආදිය මේ වන විට ඉන් පිටවී ගොස් ය. එ අතර සරත් ෆොන්සේකාගේ බිරිතානි ජාතික නිලවරණ උපදේශකයා සිටියේ දැයි දැනගැනීමට නො හැකි ය. එ කෙසේ වෙතත් මේ හෝටල් කාමරවල සිට සරත් ෆොන්සේකා ලලිත් වීරතුංග මහතාට කතාකර තමාට දිවුරුම් දීමට කටයුතු කරන මෙන් ඉල්ලා ඇතැයි වාර්තා වෙයි. එ නිලවරණ ප්‍රතිඵල නිකුත්වීමට ද පෙර ය. නිලවරණයෙන් පරාජය වූ බව දැනගැනීමෙන් පසුව ඇමරිකන් තානාපති කාර්යාලයේ වාහන දෙකක් සරත් ෆොන්සේකා රැගෙන යෑමට පැමිණි බවත් හෝටලය වටා රැඳී සිටි ආරක්ෂක හමුදා එයට ඉඩ නොදුන් බවත් කියැවෙයි. නිලවරණයෙන් පසුවද සරත් ෆොන්සේකාගේ පහර දීමකට ලක් වූයේ යැයි කියන මංගල ද රනිල් ඇතුලු අනෙක් පිරිස ද හෝටලයෙන් පිටත්ව ගොස් ඇති නමුත් හිටපු ජනරාල්වරයා හෝටලයේ ම රැඳී සිටිමින් ජනමතය වංචා කිරීම හා ආණ්ඩුවේ ඊනියා දුෂණ , තම ජීවිතයට ඇති තර්ජන ආදිය ගැන බටහිර ජනමාධ්‍යවලට ප්‍රකාශ කරමින් තව දුරටත් තම පිළිගැනීමේ දේශපාලනයෙහි නිරත වී ඇත. අද ඔහුට රනිල් ඇතුලු පිරිස නැත. රනිල් ජනාධිපතිවරණය සාධාරණ බවට ප්‍රකාශයක් නිකුත් කර ඇත. සරත් ෆොන්සේකාගෙන් අද තවදුරටත් ප්‍රයෝජනයක් ඇත්තේ බටහිර යටත්විජිතවාදීන්ට හා ජ වි පෙට පමණ ය. බටහිරයන් මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා ඇතුලු පිරිස දංගෙඩියට දැක්කීමට ෆොන්සේකා යොදාගනු ඇත. ජ වි පෙ සරත් ෆොන්සේකා හා ඔහුගේ ඊනියා ආරක්ෂක හටයත් සමග එක් වී කලබල ඇතිකර බලය ලබාගැනීමේ සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කරමින් සිටියි.

එහෙත් ජනතාව එ එකක්වත් සාර්ථක වීමට කිසිදු ඉඩක් තබා නැත. දහඅට ලක්ෂයකට වැඩි ජනද සංඛ්‍යාවකින් මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා ජයග්‍රහණය කර තිබිය දී ජ වි පෙ සෙල්ලම්වලට ජනතාවගෙන් ඉඩක් නො ලැබෙයි. අනුර දිසානායක, ටිල්වින්, සෝමවංස (සෝමහංස) විජිත භේරත් නායකත්වයට පින්සිදුවන්නට ජ වි පෙ මුලුමනින් ම මෙන් කඩා වැටී ඇත. ජ වි පෙ දැනටමත් තවත් ත්‍රිරෝද පක්ෂයක් බවට පත් වී ඇත. ජාතිකත්වයෙන් ඊනියා මාක්ස්වාදී ජාත්‍යන්තර දේශපාලනයකට දෝලනය වූ ජ වි පෙට අද ලයනල් බෝපගේ ගේ ම පිහිට ය. ජ වි පෙරමුණේ වෙරී දේශපාලනයට තවදුරටත් මෙරට දේශපාලනයේ ඉඩක් නැත. මෙරට විශ්වවිද්‍යාලවලින් ද ජ වි පෙ මුලුමනින් ම අතුගැවී යන දිනය වැඩි ඇතක නො වෙයි. අද කඩා වැටී ඇත්තේ විපාතික බලවේගයක් වූ ජ වි පෙ පමණක් නො වේ. අනෙක් විපාතික බලවේගවලට ද අද මෙරට දේශපාලනයෙහි තැනක් නැත. ඔවුන් පවත්වාගෙන යනු ලබන්නේ බටහිරයන්ගේ මුදලිනි. පසුගිය අවුරුදු සියයක පමණ කාලයක ජාතිකත්වය මෙතරම් ශක්තිමත් වූ කාල පරිච්ඡේදයක් තිබී නැත. පහස්තයේ දී පවා ජාතිකත්වයට බලයක් තිබුණේ සුළු කාලයකට පමණ ය. පහස්තයේ දී බණ්ඩාරනායක මහතා ඝාතනය කරනු ලැබීණි. එහෙත් දෙදහස් පහේ දී බලයට පත් වූ ජාතික බලවේග දෙදදහස් දහයේ දී තවත් ශක්තිමත් වී ඇත.

මේ ජනාධිපතිවරණයේ දී ජාතික බලවේග දුර්වල කිරීමට යොදා ගැනුණේ කටකතා හා මඩ ප්‍රචාර ය. එහෙත් එ එකක්වත් සාර්ථක වී නැති බව පැහැදිලි ය. තරගය කරට කර බවත් මහින්ද රාජපක්‍ෂ මහතා පරාජය වනු ඇති බවත් ප්‍රචාරය කෙරිණි. ආණ්ඩුවේ දූෂණ හේතුකොටගෙන බොහෝ ශ්‍රී ල නි පාක්‍ෂිකයන් ද දූෂණයෙන් තොර සරත් ගොන්නේකාට ජන්දය දෙනු ඇති බව ඇසෙන්නට විය. සරත් ගොන්නේකා ඉදිරිපත් කරනු ලැබුයේ ද ඔහු “ශුද්ධය” හා සම්බන්ධ වූ බැවින් ය. නැතහොත් පොදු අපේක්‍ෂකයා වීමට සිටියේ සරත් සිල්වා ය. විපක්‍ෂයට සිටි හොඳම අපේක්‍ෂකයා සරත් ගොන්නේකා විය. බොහෝ දෙනා දෙදහස් පහේ දී රනිල් ගත් ප්‍රතිශතය මෙවර සරත් ගොන්නේකා නොගත් බව පෙන්වා දෙති. එහෙත් ඔවුන් අමතක කරන කරුණ නම් “ශුද්ධයට” පරිභව කළ රනිල් මෙවර ජනාධිපතිවරණයට ඉදිරිපත් වී නම් ඔහුට සිංහලයන් බහුතරය වූ මැතිවරණ බල ප්‍රදේශවලින් සියයට විසිපහක් වත් ජන්ද නොලැබෙන බව ය. පළාත් සභා මැතිවරණවලින් පැහැදිලි වූයේ එ බව ය. සරත් ගොන්නේකාට ඇටුවත් බැ එ ජා පාක්‍ෂිකයන් හා මහා පරිමාණ රැස්වීම්වල එකම ආකාරයේ රතු සහ කොළ කොඩි වැනු ජ වි පෙ තරුණයන් හැරුණු විට ඔහු ශුද්ධයට සම්බන්ධ වූ බැවින් ජන්දය දුන් සිංහලයෝ සුළු පිරිසක් ද වූහ. කෙසේ වෙතත් සරත් ගොන්නේකා තරගයෙහි කරට කර සිටින බව නාගරික ශ්‍රී ල නි පාක්‍ෂිකයෝ ද විශ්වාස කළහ. ඇතැම්හු විශේෂයෙන් ම පෙනාත් පෙරේරා ෆිලිප් රාජන්ස් වැනි ඉංගිරිසි පත්තරවලට ලියන අය සරත් ගොන්නේකා දිනන බවක් ඇඟවීමට උත්සාහ කළහ. සරත් ගොන්නේකා දිනුවහොත් බලය මාරුවීය යුත්තේ කෙසේ ද යනුවෙන් සාකච්ඡා කළ අය ද සිටියහ.

එහෙත් ජන්දදායකයෝ මේ සියල්ල බොරු කළහ. සිංහලයන්, විශේෂයෙන් ම සිංහල බෞද්ධයන්, බහුතරය වූ ප්‍රදේශවල මහින්ද රාජපක්‍ෂ මහතාට තරගයක් නැති විය. සමස්තයක් ලෙස ගත්කල සිංහල බෞද්ධයන්ගෙන් සියයට හත්තැවකට වඩා මහින්ද රාජපක්‍ෂ මහතාට ජන්දය දී ඇති බව දළ වශයෙන් කිව හැකි ය. අද මෙරට ජන්දදායකයන්ගෙන් සියයට අසූවකට ආසන්න ප්‍රමාණයක් සිංහලයන් බව අමතක නොකළ යුතු ය. සරත් ගොන්නේකා ඉදිරිපත් කෙරුණේ “ශුද්ධයට” ඔහුගේ ඇති සම්බන්ධතාව නිසා ය. එමෙන් ම ඔහුට ජන්දය දුන් පිරිසෙත් යම් ප්‍රමාණයක් “ශුද්ධය” අනුමත කරති. එබැවින් ඉතා පැහැදිලි කරුණ නම් සිංහලයන්ගෙන් අති විශාල බහුතරය “ශුද්ධය” අනුමත කරන බව ය. ජනාධිපතිවරණයේ දී තවත් වැදගත් කරුණක් සිදු විය. එනම් නන්දිකඩාල් කලපුවේ දී දේශපාලනික ව හා ශුද්ධය වශයෙන් මරා දමනු ලැබූ ස්වයංනිර්ණය අයිතිය නිපහුම්ය ආදී සංකල්ප නැවතත් ගොඩගැනීමට නොහැකි වන අයුරින් ආදාහනය කිරීම ය. කිසිවකටවත් මේ සංකල්ප මරණයෙන් නැගිටිවිය හැකි නො වේ. මේ සංකල්ප හා දෙමළ ප්‍රසිද්ධතාවය නන්දිකඩාල් පරාජය කෙරී බොහෝ කල් ගතවුවත් දේශපාලනික ව හා ශුද්ධය වශයෙන් පරාජය කෙරුණේ (මරාදමනු ලැබුයේ) නන්දිකඩාල් කලපුවෙහි දී ය. ජනාධිපතිවරණයෙහි දී එ සංකල්ප ආදාහනය කෙරුණේ දෙමළ බෙදුම්වාදය ද සමගිනි. අද අපට තවමත් දේශපාලන වශයෙන් පරාජය කිරීමට ඇත්තේ දෙමළ ජාතිවාදය පමණකි. (දෙමළ ජාතිවාදය ද නන්දිකඩාල් පරාජය කෙරී බොහෝ කල් ය.)

ජනාධිපතිවරණ ව්‍යාපාරයෙහි එක් අවස්ථාවක මේ සංකල්ප ගැන කතාකරමින් ජනාධිපතිතුමා කීවේ දැන් එ පරිච්ඡේදය අවසන් බව ය. දෙමළ ජාතිවාදය පරාජය කිරීමේ දී බාධකයක් ලෙස ඇත්තේ සිංහලයන්ට විරුද්ධව දෙමළ ජාතිවාදය යොදාගන්නා බටහිරයන් ය. එහෙත් එ පරාජය කිරීමට අපට හැකි ය. මෙරට දෙමළ ජාතිවාදය ඇතිකර පෝෂණය කළේ බටහිරයෝ ය. මෙරට දෙමළ ජනතාව දෙමළ වීම නිසා ම සිදු වී ඇති අසාධාරණයක් නැත. ඉංගිරිසි උගත් දෙමළ ජනතාව හිමි ව තිබූ වරප්‍රසාද කිහිපයක් නැතිවීම ඊනියා අසාධාරණයක් ලෙස සැලකෙයි. ප්‍රකාශන ඇතුළු ඉංගිරිසි නූගත් දෙමළ තරුණයන් පසු කලෙක සටන් කෙළේ මේ ඉංගිරිසි උගතුන් වෙනුවෙනි. අද එ ඉංගිරිසි උගත්තු බටහිර රටවල විසිරී සිටිති. අද අප කළ යුත්තේ ඉංගිරිසි නූගත් දෙමළ ජනතා මේ විසිරුණු ඉංගිරිසි උගතුන්ගෙන් හා බටහිරයන්ගෙන් මුදා ගැනීම ය. එහි දී උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් සංවර්ධනයට ද වඩා වැදගත් වන්නේ ඔවුන්ට මෙරට ඉතිහාසය ඉගැන්වීම ය. දෙමළ ජනතා අද නැවතත් කල්පනා කළ යුතු ය. අපේ ඉතිහාසයේ නව පරිච්ඡේදයක් ලිවිය යුතු දිනය එළඹී ඇත. එහි දී සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතිය මෙරට විශේෂිත සංස්කෘතිය බව පිළිගැනීම තම සංස්කෘතික අනන්‍යතාවට පහරක් නොවන බව දෙමළ ජනතාට තේරුම් කළ යුතු ය.

මහාචාර්ය නමින් ද සිල්වා